

Een gevoel van thuiskomen.

Vandaag vieren we Hemelvaart, Jezus die naar de hemel is gegaan. Vandaar het thema: een gevoel van thuiskomen.

We weten natuurlijk niet hoe dat precies gegaan is, ook niet hoe die hemel eruit ziet. We weten ook niet hoe die thuiskomst daar wellicht gevierd is ... maar of dat belangrijk is weet ik niet.

Wat zijn vrienden toen en wat ons nu rest is dat WIJ het nu zelf moeten gaan doen, op eigen benen dienen te gaan staan. Het is ook de opdracht die Jezus mee heeft gegeven aan Zijn vrienden en aan ons. Hij zei tegen zijn vrienden als ik niet meer bij jullie ben, jullie voorga en jullie kan vertellen wat je moet doen, blijf dan doen wat we de afgelopen drie jaar hebben gedaan.

En als Jezus dan inderdaad uit hun gezichtsveld is verdwenen, is de boodschap: Blijf niet staren naar de hemel maar ga terug in de wereld en doe wat ik jullie voorgeleefd heb. En om jullie te helpen, stuur ik jullie een helper, de goede geest. Dat feest vieren we volgende week.

Ook wij, wij die Jezus zelf nooit gezien hebben, niet zoals zijn vrienden toen, meegemaakt hebben, worden opgeroepen om Zijn voorbeeld te volgen en elke dag te doen. Wij moeten het doen met de verhalen uit de Bijbel maar ook wij mogen ons gesteund weten door een God die ons draagt, een Geest die ons inspireert en wij mogen er op vertrouwen dat die goede geest die Jezus beloofde aan zijn vrienden, ook ons zal helpen.

En eens, hopelijk dat dit nog lang mag duren, zullen ook wij thuiskomen daar waar Jezus is en ook die thuiskomst daar kunnen wij ons nog niets bij voorstellen.

Waar wij ons wel iets bij voor kunnen stellen, en dan zijn we bij het tweede feest dat we vandaag een beetje vieren, is dat als je als kinderen het ouderlijk huis hebt verlaten, en ze dan weer thuis op bezoek komen. En misschien is die hemelvaart ook wel zoiets.

Corrie en Hans, jullie kinderen Marianne, José en Ine hebben nadat ze thuis in een warme gezin waren opgegroeid, dat warme nest verlaten. Ze zijn uitgevlogen en gingen hun eigen nestje bouwen.

Maar regelmatig zullen zij bij jullie op de stoep hebben gestaan en nog. En telkens zal dat een moment voor hen zijn geweest van weer even thuiskomen en elke keer waren en zijn ze welkom bij jullie.

Een natuurlijk gebeuren: twee mensen die elkaar vinden, voor jullie is dat al lang geleden, langer dan die 50 jaar die jullie getrouwd zijn, krijgen kinderen en die vinden ook weer iemand en kregen kinderen en ook zij zullen meemaken dat ze uitvliegen en ook weer samen met een partner een eigen gezin starten.

En ook voor hen is het te hopen dat de kinderen telkens weer graag op bezoek komen en dat gevoel van thuiskomen ervaren, van zich welkom weten mogen voelen.

En als ouders hebben jullie Corrie en Hans misschien ook wel een vragen gehad bij wat die kinderen van jullie allemaal deden. Net zoals Jezus dat wellicht ook heeft gehad bij wat zijn vrienden allemaal deden en wij die zeggen dat we ook zijn vrienden willen zijn, allemaal doen.

En jullie kinderen wisten toch ergens in hun achterhoofd en in hun hart en hebben dat tot op de dag van vandaag gevoeld en voelen dat nog steeds: die mam en pap van ons die steunen ons, daar kunnen we in het ergste geval op terugvallen. Zij hebben ons in onze jeugd, in onze opvoeding iets meegegeven dat we koesteren en dat ons de kracht geeft, de inspiratie om het zo goed mogelijk te doen. Want als wij het goed doen, dan doet dat hen ook goed.

Wat dat is weten we niet precies maar kinderen die op eigen benen gaan staan, nemen ook al moet je dat niet altijd hard op zeggen, zeker niet als ze dat pas doen, veel over van hun ouders, van wat ze van thuis uit meegekregen hebben. Wellicht heeft dat met nestgeur te maken, met een bepaalde geest die hangt in een familie, een geest die niet direct in woorden te vangen is.

Vandaag op Hemelvaart staan wij ook op eigen benen. We moeten het nu zelf gaan doen. Maar die geest, die inspiratie van die Jezus is niet weg. Nee, die leeft, die leeft in mensen, hopelijk ook in ons, die aan de slag gaan en wellicht net zoals jullie kinderen veel van jullie hebben overgenomen, hebben die en wij veel van die Jezus overgenomen of gaan we dat overnemen.

En telkens als we hier bij elkaar komen om te vieren voelt dat ook als een thuiskomen, je welkom weten omdat zoals jullie je kinderen ook dragen, wij ons hier ook gedragen mogen weten. En zoals jullie geest van dat warme gezin jullie kinderen inspireert om er het beste van te maken opdat zij met elkaar gelukkig zijn en dat ook uitstralen en dat weer jullie gelukkig maakt, mogen wij vertrouwen op die goede geest van Jezus die ons inspireert om van dat op eigen benen staan iets goeds te maken om dat wat Jezus begonnen is tot een goed einde te

brengen; een wereld waarin ieder zich welkom weet, gedragen en gehoord, gezien en geaccepteerd want dan ontstaat een wereld waar in ieder mens zich welkom weet en dat voelt elke dag weer als een thuiskomen.

Ik hoop dat op deze dag dat we vieren de thuiskomst van Jezus in de hemel, waar die zich dan ook bevindt, wij bereid zijn elke dag weer ons in te zetten voor een wereld waarin iedere mens zich welkom weet en zich thuis mag voelen en dat bij jullie Corrie en Hans jullie kinderen nog vaak binnen lopen en door jullie hartelijkheid zich welkom weten en telkens zo'n bezoek een thuiskomen mag zijn. Amen